

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie

RWA-61-24/14/MSK/WJ

Warszawa, dn. 16 października 2015 r.

DECYZJA Nr RWA-14/2015

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 184) w związku z art. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2014 r., poz. 945) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **po przeprowadzeniu** wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w toku którego zostało uprawdopodobnione, że **ZAP Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie stosuje praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, polegające na:**

1. naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez nieokreślenie, wbrew dyspozycji art. 21 ust. 2 pkt 5, 9, 10 i 11 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz.U. z 2012 r., poz. 1529), w stosowanym w obrocie konsumenckim wzorcu umowy o nazwie „*Regulamin świadczenia usług kurierskich i usług przewozu*” warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych w zakresie informacji dotyczących:
 - a) informacji dotyczących gwarantowanego terminu doręczenia dla świadczonych usług kurierskich;
 - b) uprawnień nadawcy lub adresata w przypadku utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej oraz niewykonania usługi pocztowej z zachowaniem gwarantowanej jakości;

- c) zasad, trybu i terminów składania oraz rozpatrywania reklamacji, w tym zasad przyznawania odszkodowań;
- d) wysokości odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia,

co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

2. naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie, wbrew dyspozycji art. 21 ust. 5 ustawy Prawo pocztowe, wzorca umownego o nazwie „Regulamin świadczenia usług kurierskich i usług przewozu” na stronie internetowej pod adresem www.zapkurier.pl, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
3. stosowaniu w umowach o świadczenie usług pocztowych zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umownego o nazwie „Regulamin świadczenia usług kurierskich i usług przewozu” postanowienia o treści: *„Zleceniobiorca nie ponosi odpowiedzialności (...) jeśli utrata, ubytek, uszkodzenie lub opóźnienie w przewozie przesyłki powstało z przyczyn leżących po stronie nadawcy lub odbiorcy w szczególności do niezastosowania się przez nich do niniejszego regulaminu. Z przyczyn siły wyższej, czyli kataklizmy, katastrofy, strajki, blokady druk i inne nieprzewidziane niezależne od Zleceniobiorcy”* (§ 12 ust. 2 ww. wzorca), co – jako działanie niezgodne z treścią art. 87 ust. 3 ustawy Prawo pocztowe – może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
4. stosowaniu w umowach o świadczenie usług pocztowych zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umownego o nazwie „Regulamin świadczenia usług kurierskich i usług przewozu” postanowienia o treści: *„Zleceniobiorca nie ponosi ponadto odpowiedzialności za opóźnienie w doręczeniu przesyłki lub jej zwrotu gdy: a) przesyłka została źle zaadresowana (popelniono błąd w nazwie odbiorcy, imieniu lub nazwisku osoby upoważnionej do odbioru, ulicy, numeru budynku, numeru lokalu kodzie pocztowym lub nazwie miejscowości odbiorcy) b) odbiorca zmienił miejsce zamieszkania lub siedzibę zawartość faktyczna przesyłki nie zgadza się z zawartością zadeklarowaną na dowodzie nadania. c) waga lub wielkość przesyłki nie zgadza się z tą zadeklarowaną na dowodzie*

nadania” (§ 12 ust. 3 ww. wzorca), co – jako działanie niezgodne z treścią art. 87 ust. 3 ustawy Prawo pocztowe – może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

oraz **po przyjęciu złożonego przez ZAP Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie zobowiązania do zaniechania tych działań** poprzez:

A. w zakresie zarzutu z pkt 1:

wprowadzenie zmian do stosowanego regulaminu usług pocztowych poprzez określenie

- a) gwarantowanego terminu doręczenia dla świadczonych usług kurierskich;
- b) uprawnień nadawcy lub adresata w przypadku utraty, ubytku, zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej oraz niewykonania usługi pocztowej z zachowaniem gwarantowanej jakości;
- c) zasad, trybu i terminów składania reklamacji w tym zasad przyznawania odszkodowań;
- d) wysokości odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia;

B. w zakresie zarzutu z pkt 2:

umieszczenie na stronie internetowej ZAP Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością regulaminu usług pocztowych;

C. w zakresie zarzutu z pkt 3:

usunięcie postanowienia kwestionowanego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z regulaminu usług pocztowych;

D. w zakresie zarzutu z pkt 4:

usunięcie postanowienia kwestionowanego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Prezesa Urzędu z regulaminu usług pocztowych

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na ZAP Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie obowiązek wykonania pkt. I. lit. A, B, C i D zobowiązania w terminie 30 (trzydziestu) dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na ZAP Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie obowiązek przedłożenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania poprzez przedstawienie dokumentów potwierdzających wykonanie zobowiązania w terminie 2 (dwóch) miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie (dalej: Prezes Urzędu, Prezes UOKiK) przeprowadził postępowanie wyjaśniające (znak: RWA-401-1/14/JKa) mające na celu zbadanie postanowień zawartych we wzorcach umów stosowanych przez operatorów pocztowych, o których mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz.U. z 2012 r. poz. 1529; dalej: Prawo pocztowe), w szczególności w zakresie ich zgodności z przepisami powyżej przytoczonej ustawy oraz aktów do niej wykonawczych.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Prezes Urzędu wystąpił m.in. do ZAP Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: Spółka) o przekazanie stosowanych przez Spółkę w obrocie konsumenckim regulaminów świadczenia usług pocztowych, o których mowa w art. 21 Prawa pocztowego. W odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu Spółka przedstawiła „Regulamin świadczenia usług kurierskich i usług przewozu” (obowiązujący od 1 kwietnia 2014 r.; dalej: *Regulamin*).

Analiza treści *Regulaminu* dała podstawy do postawienia Spółce zarzutów stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust.1 i 2

ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz.U. z 2015 r., poz. 184).

W związku z powyższym Prezes UOKiK postanowieniem z 31 października 2014 r. wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez ZAP Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na:

1. naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez nieokreślenie, wbrew dyspozycji art. 21 ust. 2 pkt 5, 9, 10 i 11 ustawy Prawo pocztowe, w stosowanym w obrocie konsumenckim wzorcu umowy o nazwie „*Regulamin świadczenia usług kurierskich i usług przewozu*” warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych w zakresie informacji dotyczących:

- a) informacji dotyczących gwarantowanego terminu doręczenia dla świadczonych usług kurierskich;
- b) uprawnień nadawcy lub adresata w przypadku utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej oraz niewykonania usługi pocztowej z zachowaniem gwarantowanej jakości;
- c) zasad, trybu i terminów składania oraz rozpatrywania reklamacji, w tym zasad przyznawania odszkodowań;
- d) wysokości odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia,

co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

2. naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie, wbrew dyspozycji art. 21 ust. 5 ustawy Prawo pocztowe wzorca umownego o nazwie „*Regulamin świadczenia usług kurierskich i usług przewozu*” na stronie internetowej pod adresem www.zapkurier.pl, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

3. stosowaniu w umowach o świadczenie usług pocztowych zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umownego o nazwie „*Regulamin świadczenia usług kurierskich i usług przewozu*” postanowienia o treści: „*Zleceniobiorca nie ponosi odpowiedzialności (...) jeśli utrata, ubytek, uszkodzenie lub opóźnienie w przewozie przesyłki powstało*

z przyczyn leżących po stronie nadawcy lub odbiorcy w szczególności do niezastosowania się przez nich do niniejszego regulaminu. Z przyczyn siły wyższej, czyli kataklizmy, katastrofy, strajki, blokady druk i inne nieprzewidziane niezależne od Zleceniobiorcy” (§ 12 ust. 2 ww. wzorca), co – jako działanie niezgodne z treścią art. 87 ust. 3 ustawy Prawo pocztowe – może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

4. stosowaniu w umowach o świadczenie usług pocztowych zawieranych z konsumentami na podstawie wzorca umownego o nazwie „Regulamin świadczenia usług kurierskich i usług przewozu” postanowienia o treści: „Zleceniobiorca nie ponosi ponadto odpowiedzialności za opóźnienie w doręczeniu przesyłki lub jej zwrotu gdy: a) przesyłka została źle zaadresowana (popelniono błąd w nazwie odbiorcy, imieniu lub nazwisku osoby upoważnionej do odbioru, ulicy, numeru budynku, numeru lokalu kodzie pocztowym lub nazwie miejscowości odbiorcy) b) odbiorca zmienił miejsce zamieszkania lub siedzibę zawartość faktyczna przesyłki nie zgadza się z zawartością zadeklarowaną na dowodzie nadania. c) waga lub wielkość przesyłki nie zgadza się z tą zadeklarowaną na dowodzie nadania” (§ 12 ust. 3 ww. wzorca), co – jako działanie niezgodne z treścią art. 87 ust. 3 ustawy Prawo pocztowe – może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia o ochronie konkurencji i konsumentów.

Odpowiadając na zawiadomienie Prezesa Urzędu o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, Spółka pismem z 19 listopada 2014 r. ustosunkowała się do postawionych jej zarzutów, składając zobowiązanie do podjęcia działań mających na celu zaniechanie zarzucanym jej naruszeniom. Pismami z 9 lutego 2015 r. i 26 lutego 2015 r. Spółka wskazała, jakie zmiany zamierza wprowadzić do treści kwestionowanego wzorca umowy w celu dostosowania go do obowiązujących przepisów prawa. Jednocześnie Spółka przekazała projekt nowo opracowanego wzorca umowy o nazwie „Ogólne warunki świadczenia usług kurierskich z udziałem konsumentów”.

Prezes Urzędu pismem z dnia 13 lipca 2015 r. poinformował Spółkę o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w siedzibie Delegatury UOKiK w Warszawie, a także o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów przed wydaniem decyzji. Spółka nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia do zapoznania się z materiałem dowodowym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje:

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezes UOKiK ustalił, iż ZAP Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest przedsiębiorcą wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem 0000337840. Przedmiotem działalności prowadzonej przez Spółkę jest m.in. świadczenie usług pocztowych na rzecz przedsiębiorców oraz konsumentów.

Prezes Urzędu ustalił, że ZAP Sp. z o.o. na podstawie wzorca umownego o nazwie „*Regulamin świadczenia usług kurierskich i usług przewozu*” świadczy na rzecz konsumentów usługi pocztowe, w tym usługę kurierską.

Prezes UOKiK ustalił, iż we wzorcu tym Spółka nie określiła obligatoryjnych informacji w zakresie warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych, określonych w art. 21 ust. 2 pkt 5, 9, 10, 11 Prawa pocztowego, tj. informacji dotyczących gwarantowanego terminu doręczenia dla świadczonych usług kurierskich, uprawnień nadawcy lub adresata w przypadku utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej oraz niewykonania usługi pocztowej z zachowaniem gwarantowanej jakości; zasad, trybu i terminów składania oraz rozpatrywania reklamacji, w tym zasad przyznawania odszkodowań; wysokości odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia.

Prezes Urzędu ustalił także, że Spółka nie zamieściła, wbrew dyspozycji art. 21 ust. 5 ustawy Prawo pocztowe, wzorca umowy na swojej stronie internetowej pod adresem: www.zapkurier.pl.

Ponadto Prezes Urzędu ustalił, iż Spółka zawarła w *Regulaminie* postanowienia niezgodne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami Prawa pocztowego dotyczącymi odpowiedzialności operatora pocztowego.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK zważył, co następuje.

W toku postępowania, w dniu 18 stycznia 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2014 r., poz. 945). Z art. 3 wskazanej powyżej ustawy wynika, że do spraw, w których postępowanie wszczęto przed dniem jej wejścia

w życie stosuje się przepisy dotychczasowe, o ile przepisy art. 4, art. 7, art. 10 i art. 11 nie stanowią inaczej.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze, że postępowanie w tej sprawie zostało wszczęte w dniu 31 października 2014 r., podstawę rozstrzygnięcia Prezesa Urzędu stanowią przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż jeżeli w toku postępowania przed Prezesem UOKiK w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, i zobowiąże się on do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes UOKiK może w drodze decyzji nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

W związku z powyższym, zastosowanie w przedmiotowej sprawie art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wymaga:

- I. uprawdopodobnienia stosowania przez Spółkę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów;
- II. złożenia przez Spółkę zobowiązania do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia zarzucanym jej naruszeniom oraz przyjęcia ww. zobowiązania przez Prezesa UOKiK;
- III. nałożenia na Spółkę obowiązku złożenia w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązania.

Ad I. Uprawdopodobnienie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

Interes publiczny

Podstawą do rozstrzygania sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa UOKiK, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło, pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków

rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

Zdaniem Prezesa UOKiK, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą odbiorcami usług świadczonych przez Spółkę. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa UOKiK działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uprawdopodobnienie naruszenia art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przez które stosownie do definicji zawartej w ust. 2 tego przepisu rozumie się godzące w zbiorowe interesy konsumentów bezprawne działania przedsiębiorcy. Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie przed wymierzonymi w nie naruszeniami, polegającymi na sprzecznych z prawem działaniach przedsiębiorców.

W art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów znajduje się przykładowe wyliczenie zachowań przedsiębiorców uważanych za naruszające zbiorowe interesów konsumentów. W otwartym katalogu zakazanych praktyk ustawodawca umieścił stosowanie postanowień wzorów umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, naruszenie przez przedsiębiorcę obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji. Aby określone zachowanie mogło zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, konieczne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek, mianowicie zaistnieć musi – po pierwsze – bezprawne działanie przedsiębiorcy, które – po drugie – narusza zbiorowe interesy konsumentów.

Same przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Działania te mogą okazać się bezprawne w razie ustalenia, że doszło do naruszenia przepisów innych ustaw, ale także zasad współzycia społecznego i dobrych obyczajów. Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współzycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Natomiast zbiorowy interes dotyczy nieokreślonego ogółu, a naruszenie zbiorowych interesów konsumentów może mieć miejsce, gdy skutkami

działań sprzecznych z ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku.

Mając na uwadze powyższe, dla uznania określonego zachowania za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, konieczne jest łączne spełnienie następujących przesłanek:

- a) kwestionowane działanie jest działaniem przedsiębiorcy;
- b) działanie to jest bezprawne;
- c) działanie to godzi w zbiorowy interes konsumentów.

Na tym tle, w przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK zważył, co następuje:

a) Status przedsiębiorcy

Zakaz stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określony w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dotyczy jedynie przedsiębiorców, a zatem stroną postępowania prowadzonego przed Prezesem UOKiK może być wyłącznie podmiot posiadający status przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów zawiera legalną definicję przedsiębiorcy. Zgodnie z jej art. 4 pkt 1, pod pojęciem tym należy rozumieć m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz.U. z 2015 poz. 584).

ZAP Sp. zo.o. z siedzibą w Warszawie jest spółką prawa handlowego wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Wobec powyższego należy uznać, iż Spółka jest w świetle cytowanych przepisów przedsiębiorcą. W konsekwencji, działania skarżonej Spółki mogą być oceniane w aspekcie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

b) Uprawdopodobnienie bezprawności działania

Odnosząc się do praktyk sformułowanych w sentencji niniejszej decyzji, należy stwierdzić, iż bezprawność działań Spółki polega na ich sprzeczności z przepisami Prawa pocztowego. Takie działania Spółki mogą, w ocenie Prezesa UOKiK, stanowić praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Pkt I.1 sentencji decyzji: niedopełnienie obowiązków wynikających z art. 21 ust. 2 pkt 5, 9, 10, 11 Prawa pocztowego

Jak wskazano powyżej, art. 21 ust. 2 pkt 5, 9, 10 i 11 Prawa pocztowego stanowi, iż regulamin świadczenia usług pocztowych powinien określać w szczególności:

- a) informacje dotyczące gwarantowanego terminu doręczenia dla świadczonych usług kurierskich,
- b) uprawnienia nadawcy lub adresata w przypadku utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej oraz niewykonania usługi pocztowej z zachowaniem gwarantowanej jakości;
- c) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji, w tym zasad przyznawania odszkodowań;
- d) wysokość odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia.

Tymczasem Spółka w swoim *Regulaminie* nie określiła w sposób rzetelny, prawdziwy i pełny warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych. We wzorcu umownym stosowanym przez Spółkę nie zostały prawidłowo określone elementy wskazane w art. 21 ust. 2 pkt 5, 9, 10 i 11 Prawa pocztowego. Mianowicie, Spółka nie opisała w nim warunków wykonywania i korzystania z usług pocztowych w zakresie:

- a) informacji dotyczących gwarantowanego terminu doręczenia dla świadczonych usług kurierskich;
- b) uprawnień nadawcy lub adresata w przypadku utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej oraz niewykonania usługi pocztowej z zachowaniem gwarantowanej jakości;
- c) zasad, trybu i terminów składania oraz rozpatrywania reklamacji, w tym zasad przyznawania odszkodowań;
- d) wysokości odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia.

Prezes UOKiK ustalił, że Spółka świadczy usługę przesyłki kurierskiej, która z definicji (art. 3 pkt. 19 Prawa pocztowego) jest usługą polegającą na doręczeniu przesyłki w terminie gwarantowanym przez operatora. Spółka w swym *Regulaminie* nie określa gwarantowanych terminów doręczenia, wskazując jedynie, że terminy te określone są zgodnie z cennikiem lub odrębną umową (§ 5 ust. 2). Z ustaleń Prezesa UOKiK wynika, że Spółka nie określa tych terminów również w cennikach umieszczonych na swoich stronach internetowych. Oznacza to, że konsument, mogący być nie tylko nadawcą, lecz również odbiorcą przesyłki, pozbawiony jest możliwości zweryfikowania, czy przesyłka została doręczona w terminie zagwarantowanym przez operatora. Tym samym konsument nie ma możliwości zweryfikowania, czy usługa została wykonana należycie.

Regulamin Spółka uchybia również innym obowiązkom informacyjnym sprecyzowanym w przepisach Prawa pocztowego. *Regulamin* zawiera wprawdzie postanowienia, które informują nadawcę oraz adresata o prawie złożenia reklamacji w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (§ 13), jednakże nie są to wszystkie uprawnienia stron umowy pocztowej, których wskazania w treści regulaminu wymaga ustawodawca. Powyższe oznacza, że uprawnienia te Spółka określiła w sposób niepełny. Nie można uznać również, iż Spółka wypełniła ustawowe obowiązki informacyjne, zawierając w *Regulaminie* postanowienia odsyłające do norm Prawa pocztowego bądź wydanych na podstawie tej ustawy przepisów wykonawczych (§ 16 ust. 4). Należy bowiem zauważyć, że na podstawie Prawa pocztowego wydano kilka rozporządzeń wykonawczych, a Spółka w swym *Regulaminie* nawet nie wskazuje, o które dokładnie rozporządzenie chodzi.

Wskazane powyżej postanowienia *Regulaminu* pomijają informację, że w przypadku niewykonania usługi pocztowej operator – niezależnie od odszkodowania – zwraca całą pobraną opłatę za usługę, jak również nie informują o ograniczeniach wysokości odszkodowania przysługującego konsumentowi w razie niewykonania lub nienależytego wykonania przez Spółkę usługi pocztowej. Ograniczenia te wynikają z art. 88 ust. 4 Prawa pocztowego, jednakże nie we wszystkich sytuacjach znajdują one zastosowanie. Zgodnie z art. 87 ust. 5 Prawa pocztowego, operator pocztowy odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej w zakresie określonym ustawą, chyba że niewykonanie lub nienależyte jej wykonanie jest następstwem czynu niedozwolonego, nastąpiło z winy umyślnej operatora lub jest wynikiem rażącego niedbalstwa operatora. We wskazanych przypadkach przewidziane Prawem pocztowym ograniczenia wysokości odszkodowania nie znajdują zastosowania, a operator pocztowy ponosi odpowiedzialność

w pełnej wysokości, według przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 poz. 121; dalej: k.c.). Przepis art. 87 ust. 1 Prawa pocztowego stanowi, że do odpowiedzialności operatorów pocztowych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej stosuje się k.c., jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Ponieważ regulacja ustawowa z art. 88 ust. 4 Prawa pocztowego zawierająca uregulowania odmienne od regulacji k.c. została w pewnych okolicznościach wyłączona przez art. 87 ust. 5 Prawa pocztowego, w okolicznościach tych następuje powrót do stosowania przepisów k.c. Jak wynika z art. 361 § 2 k.c., zasadą jest, że w granicach adekwatnego związku przyczynowego, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Jest to tzw. zasada pełnej odpowiedzialności odszkodowawczej.

Zatem dopełnienie obowiązku wynikającego z art. 21 ust. 2 pkt 9, 10 i 11 Prawa pocztowego wymaga określenia w wykorzystywanym przez Spółkę wzorcu nie tylko granic odpowiedzialności wynikających z art. 88 ust. 4 Prawa pocztowego, ale także wymienionych w art. 87 ust. 5 Prawa pocztowego sytuacji, w których Spółka ponosi pełną odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej (niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej będące następstwem czynu niedozwolonego, winy umyślnej Spółki lub jej rażącego niedbalstwa).

Przepis art. 21 ust. 2 Prawa pocztowego ma zagwarantować odbiorcom usług pocztowych łatwy dostęp do wszystkich niezbędnych informacji o ich prawach i obowiązkach związanych z zawartą umową. Dlatego zamieszczenie takich informacji w regulaminie świadczenia usług pocztowych nie może odbywać się przez odesłanie do norm Prawa pocztowego. Ustawodawca wyszczególnił pewne elementy regulaminu jako obligatoryjne w tym celu, aby były one w nim zapisane wprost, bez konieczności ich poszukiwania w przepisach. Przeciwnie założenie niweczyłoby sens obowiązku wynikającego z art. 21 ust. 2 Prawa pocztowego.

Regulamin Spółki w swej treści w sposób niepełny informuje konsumenta o uprawnieniach w przypadku utraty, ubytku, zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej oraz niewykonania usługi pocztowej, czyli o możliwości żądania odszkodowań, wysokości tych odszkodowań w zależności od rodzaju usługi, zasadach ich przyznawania. Powyższe okoliczności wskazują, iż Spółka nie przestrzega obowiązku zawarcia w treści *Regulaminu* minimalnych warunków informacyjnych w zakresie wykonywania i korzystania z usług pocztowych, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 5, 9, 10 i 11 Prawa pocztowego.

W związku z powyższym należy uznać, iż zostało uprawdopodobnione naruszenie przez Spółkę obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Pkt I.2 sentencji decyzji: niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 21 ust. 5

Prawa pocztowego

Drugi postawiony Spółce zarzut wynika z podejrzenia naruszania przez nią zbiorowych interesów konsumentów poprzez nieudostępnienie za pośrednictwem strony internetowej stosowanego przez nią regulaminu świadczenia usług pocztowych. Zgodnie z art. 21 ust. 5 Prawa pocztowego, operator pocztowy jest obowiązany udostępniać regulamin świadczenia usług pocztowych na swojej stronie internetowej. Tymczasem Spółka nie dopełniła powyższego obowiązku, gdyż na stronie internetowej Spółki znajdującej się pod adresem: www.zapkurier.pl przedmiotowy *Regulamin* nie został umieszczony.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa Urzędu, opisane działanie Spółki jako pozostające w sprzeczności z art. 21 ust. 5 Prawa pocztowego uzasadnia zarzut naruszenia art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym uznać należy za uprawdopodobnione, że powyższe zachowanie Spółki jest działaniem bezprawnym.

Pkt I. 3 sentencji decyzji: Naruszenie art. 87 ust. 3 Prawa pocztowego

Zgodnie z art. 87 ust. 3 Prawa pocztowego, operator pocztowy, który zawarł umowę o świadczenie usługi pocztowej z nadawcą, odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie nastąpiło: 1) wskutek siły wyższej; 2) z przyczyn występujących po stronie nadawcy lub adresata, niewywołanych winą operatora pocztowego; 3) z powodu naruszenia przez nadawcę lub adresata przepisów ustawy albo regulaminu świadczenia usług pocztowych lub powszechnych; 4) z powodu właściwości przesyłanej rzeczy.

Jak wynika z przytoczonego przepisu, Prawo pocztowe przewiduje zamknięty katalog przesłanek egzoneracyjnych, tj. przesłanek zwalniających operatora pocztowego od ponoszonej na podstawie Prawa pocztowego odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej.

Spółka w swoim *Regulaminie* posługuje się postanowieniem o treści: „*Zleceniobiorca nie ponosi odpowiedzialności (...) jeśli utrata, ubytek, uszkodzenie lub opóźnienie*

w przewozie przesyłki powstało z przyczyn leżących po stronie nadawcy lub odbiorcy w szczególności do niezastosowania się przez nich do niniejszego regulaminu. Z przyczyn siły wyższej, czyli kataklizmy, katastrofy, strajki, blokady druk i inne nieprzewidziane niezależne od Zleceniobiorcy” (§ 12 ust. 2 wzorca).

Spółka sformułowała ww. katalog przesłanek egzoneracyjnych w sposób otwarty. Oznacza to, że Spółka może wyłączać swoją odpowiedzialność nie tylko w razie wystąpienia przesłanek wprost wymienionych w bezwzględnie obowiązującym przepisie art. 87 ust. 3 Prawa pocztowego, lecz również w sytuacjach dowolnie ukształtowanych przez Spółkę. Użyty przez Spółkę zwrot „i inne nieprzewidziane niezależne od Zleceniobiorcy” sprawia bowiem, że Spółka może wyłączyć swoją odpowiedzialność również w przypadku szkody spowodowanej swoją winą lub rażącym niedbalstwem (awarie samochodu, choroby pracowników itp.) Z porównania ww. regulacji wynika, że postanowienie stosowane przez Spółkę może być niezgodne z art. 87 ust. 3 Prawa pocztowego, co uzasadnia zarzut podejrzenia naruszenia art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Tym samym uznać należy za uprawdopodobnione, że powyższe zachowanie Spółki jest działaniem bezprawnym.

Pkt I. 4 sentencji decyzji: Naruszenie art. 88 ust. 4 pkt 3 Prawa pocztowego

Spółka w § 12 ust. 3 *Regulaminu* zamieściła postanowienie o treści: „Zleceniobiorca nie ponosi ponadto odpowiedzialności za opóźnienie w doręczeniu przesyłki lub jej zwrotu gdy: a) przesyłka została źle zaadresowana (popelniono błąd w nazwie odbiorcy, imieniu lub nazwisku osoby upoważnionej do odbioru, ulicy, numeru budynku, numeru lokalu kodzie pocztowym lub nazwie miejscowości odbiorcy) b) odbiorca zmienił miejsce zamieszkania lub siedzibę zawartość faktyczna przesyłki nie zgadza się z zawartością zadeklarowaną na dowodzie nadania. c) waga lub wielkość przesyłki nie zgadza się z tą zadeklarowaną na dowodzie nadania”.

Zakwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienie wyłącza odpowiedzialność Spółki za nienależyte wykonanie usługi pocztowej polegające na opóźnieniu w doręczeniu przesyłki adresatowi w przypadkach, gdy przesyłka została źle zaadresowana, odbiorca przeprowadził się, bądź zawartość przesyłki kurierskiej, waga lub jej wymiary różnią się od zadeklarowanych w umowie zawartej pomiędzy konsumentem a operatorem pocztowym –

także wówczas, gdy nienależyte wykonanie usługi nie było spowodowane tymi okolicznościami, tylko np. rażącym niedbalstwem ze strony przedsiębiorcy, lub nastąpiło w wyniku czynu niedozwolonego. Przytoczone postanowienie nie zawiera bowiem w swojej treści przesłanki zaistnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy faktem zaistnienia wskazanych w postanowieniu okoliczności a nienależytym wykonaniem zobowiązania. Ujęcie w tak szeroki sposób okoliczności wyłączającej odpowiedzialność Spółki za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi pocztowej wykracza poza ramy art. 87 ust. 3 Prawa pocztowego, naruszając tym samym zawartą w tym przepisie bezwzględnie wiążącą normę prawną. Z treści tego przepisu wynika bowiem jednoznacznie, iż odpowiedzialność operatora pocztowego zostaje wyłączona w przypadku, gdy niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest konsekwencją wymienionych w nim okoliczności egzoneracyjnych, co wynika z posłużenia się przez ustawodawcę zwrotami takimi jak: „wskutek”, „z przyczyn” czy „z powodu”.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że przytoczone postanowienie *Regulaminu* może pozostawać w sprzeczności z art. 87 ust. 3 Prawa pocztowego. Uzasadnia to podejrzenie, iż Spółka może naruszać art. 24 ust. 2 w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

c) Uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów

W celu uprawdopodobnienia stosowania przez Spółkę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, konieczne jest w dalszej kolejności wykazanie, że zachowania te mogą godzić w interesy konsumentów jako zbiorowości.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów określa zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów konsumentów oraz reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów, co wynika z treści art. 1 ust. 1 i 2 tej ustawy. Zbiorowy interes konsumentów oznacza interes dotyczący ogółu, a naruszenie tego interesu może mieć miejsce, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku – konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. Do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów konieczne

jest, by działanie przedsiębiorcy zostało skierowane nie do konkretnego adresata, lecz do adresata, którego nie da się z góry oznaczyć indywidualnie. Wobec tego działanie to jest w stanie wywołać niekorzystne następstwa w odniesieniu do każdego z konsumentów (a nie jedynie wobec określonego konsumenta) i zagraża ono, przynajmniej potencjalnie, interesom każdego z członków zbiorowości konsumentów.

W ocenie Prezesa UOKiK, działania Spółki opisane w sentencji decyzji mogą naruszać interes konsumentów. Działania te są sprzeczne z przepisami Prawa pocztowego. W niniejszej sprawie bez wątpienia mamy do czynienia z naruszeniem praw licznej grupy konsumentów – wszystkich konsumentów będących odbiorcami usług Spółki, jak i potencjalnych zainteresowanych, którzy mogą zawrzeć z nią umowę. Działania te są zatem skierowane do z góry nieograniczonej i nieokreślonej liczby konsumentów. Tym samym kwestionowane przez Prezesa UOKiK działania Spółki mogą naruszać interes nieograniczonej liczby konsumentów, których nie sposób zindywidualizować. Oczywistym jest zatem, że bezprawne zachowanie Spółki nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy czy indywidualny, ani też grupy takich osób, lecz narusza ono uprawnienia szerokiego kręgu nieprofesjonalnych uczestników rynku.

Powyższe wskazuje na prawdopodobieństwo naruszenia w przedmiotowej sprawie zbiorowego interesu konsumentów, przez który należy rozumieć prawo wszystkich konsumentów do ukształtowania stosunku prawnego zgodnie z przepisami prawa powszechnie obowiązującego.

W świetle powyższego, za uprawdopodobnione należy uznać naruszenie przez Spółkę zbiorowych interesów konsumentów.

Ad II. Zobowiązanie Spółki do zaniechania określonych działań

Oprócz uprawdopodobnienia wyżej omówionych przesłanek warunkiem pozwalającym na wydanie decyzji zobowiązującej przez Prezesa UOKiK jest zobowiązanie się przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania określonych działań. Zobowiązanie przedsiębiorcy stanowi jednostronny akt woli, który w sytuacji wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów staje się obowiązkiem prawnym¹.

¹ M. Sieradzka [w:] K. Kohutek, M. Sieradzka, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*. Warszawa 2008, s. 681-682;

Zobowiązanie może polegać na podjęciu działania bądź zaniechania, w zależności od tego, jaka postać zachowania przedsiębiorcy będzie niezbędna do zabezpieczenia interesów konsumentów.

W toku postępowania Spółka przedstawiła projekt nowo opracowanego wzorca umowy pt. „*Ogólne warunki świadczenia usług kurierskich z udziałem konsumentów*”, którego analiza pozwoliła na następujące ustalenia.

W zakresie zarzutu z pkt 1.1 sentencji decyzji Spółka wprowadziła zmiany do stosowanego wzorca umownego poprzez określenie: a) gwarantowanego terminu doręczenia dla świadczonych usług kurierskich; b) uprawnień nadawcy lub adresata w przypadku utraty, ubytku, zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej oraz niewykonania usługi pocztowej z zachowaniem gwarantowanej jakości; c) zasad, trybu i terminów składania oraz rozpatrywania reklamacji, w tym zasad przyznawania odszkodowań; d) wysokości odszkodowań z tytułu utraty, ubytku zawartości lub uszkodzenia przesyłki pocztowej bądź wykonania usługi z naruszeniem gwarantowanego terminu doręczenia; trybu i sposobu wypłaty odszkodowań.

W zakresie zarzutu z pkt I.2 sentencji decyzji Spółka zobowiązała się do umieszczenia wzorca umowy pt. „*Ogólne Warunki Świadczenia usług kurierskich z udziałem konsumentów*” na stronie internetowej Spółki.

W zakresie zarzutu z pkt 1.3 sentencji decyzji Spółka usunęła postanowienie kwestionowane przez Prezesa Urzędu z regulaminu usług pocztowych.

W zakresie zarzutu z pkt 1.4 sentencji decyzji Spółka usunęła postanowienie kwestionowane przez Prezesa Urzędu z regulaminu usług pocztowych.

W przedmiotowej sprawie, wobec faktu złożenia przez Spółkę zobowiązania do wprowadzenia wyżej opisanych zmian do treści stosowanego wzorca umownego, Prezes UOKiK uznał, iż zasadnym będzie przyjęcie zobowiązania Spółki i wydanie decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W ocenie Prezesa UOKiK, zobowiązanie przedstawione przez Spółkę zmierza do zapobieżenia naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów i w sposób wystarczający zabezpieczy interesy konsumentów, stąd jej wniosek o wydanie decyzji zobowiązującej należało uwzględnić.

W pkt. I sentencji decyzji Prezes Urzędu nałożył zatem na Spółkę obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania, zakreślając Spółce – stosownie do treści art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów – termin jego wykonania. Wobec przedłożenia wraz z zobowiązaniem projektu regulaminu świadczenia usług pocztowych, zdaniem Prezesa Urzędu, termin trzydziestu dni jest terminem wystarczającym do skutecznego wykonania zobowiązania.

Wymaga podkreślenia, iż treść dołączonego do zobowiązania regulaminu była przez Prezesa Urzędu analizowana jedynie w zakresie naruszenia stanowiącego przedmiot prowadzonego postępowania.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Ad III. Zobowiązanie do złożenia sprawozdania o stopniu realizacji zobowiązania

Stosownie do art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów elementem obligatoryjnym decyzji zobowiązującej jest nałożenie przez Prezesa UOKiK na przedsiębiorcę obowiązku składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązania, m.in. w formie sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania. Nałożenie obowiązku sprawozdawczego zwalnia Prezesa UOKiK z konieczności monitorowania zachowań przedsiębiorcy², a pozwala skoncentrować się na efekcie końcowym realizacji zobowiązań, jakim jest sprawozdanie.

Spółka powinna zatem dokonać zmiany *Regulaminu* w sposób określony w pkt. I. A, B i C sentencji decyzji, wprowadzić go do obrotu, a następnie umieścić na stronie internetowej. Po wykonaniu tych czynności Spółka powinna przedłożyć Prezesowi UOKiK dokumenty poświadczające wykonanie zobowiązania.

Na złożenie sprawozdania z wykonania ww. czynności został Spółce zakreślony termin dwóch miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji. Wskazany termin jest, w ocenie Prezesa UOKiK, terminem wystarczającym do wykonania nałożonego obowiązku.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie II sentencji decyzji.

² D. Miąsik, [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*. Warszawa 2009, s.1055.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 11 ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego i art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje Przedsiębiorcy odwołanie, które wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Warszawie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.

Dyrektor
Delegatury UOKiK w Warszawie
Dorota Grudzień-Barbachowska
/podpis/

Otrzymuje: